

29. apr. 1974

FAKTA

Dato:

29. apr. 1974

Sidetæl:

Værkstedsbog 7 74 s. 3-7

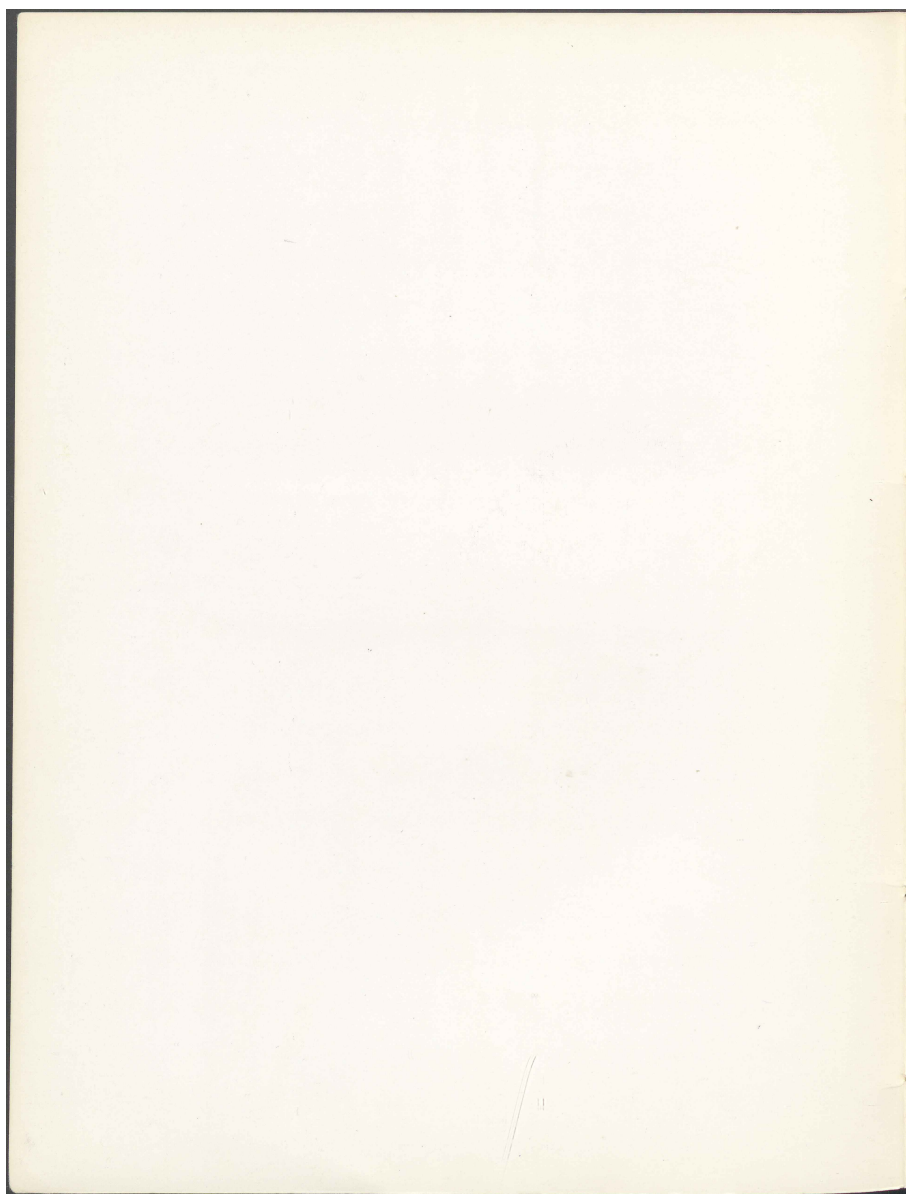
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

29-4-74.

Hvorfra kommer det at jeg har
dårlig samvittighed - ja rent ud føler mig
skidt til pas ved at lave disse model-
-objekter?
Er det fordi jeg bringer legeøj? ^{for nutid?}
Kommer det til at virke for nutid?
Det er indlysende og opstiet af ydmyd
på en tilbedelse for legeøj? ^{aldrig}
lige for barnet som har besiddet - og
der derfor repræsenterer en frygt for at
erkende det barnlige hos mig der får
mig til at modstå en usikkerhed?
Det er det sikkert, men ikke alone,
også en følelse af en for letvundet
Charme, noget facillitativt.
Nogle vil arbejde på lige så alvorligt
og indtænke på disse modeller som på
alle andre ting - give mig nok og ikke
tilfreds med det facillitativt, men er hele
tiden på vagt over for det. Måske er
der også det at disse modeller ikke
kan skjule at være legeøj, og med
dette begreb forligner man umiddelbart
noget det færdige, noget maleriet. Modelene
ligner ikke kunst - men, det de er
legeøj. Der er altså flere årsager til
min usikkerhed: at det ikke ligner
kunst - at det er legeøj (og derfor
giver min barnlighed åbenlyst) -
Det der foregår når jeg arbejder med

disse modeller er simpelt hen at jeg leger
som da jeg var barn - jeg stiller soldaterne
funktioner & kranter, små huse - figurer -
dyrene & træene op - nøjagtig som jeg
gjorde som barn, det er en helt nøj-
agtig gentagelse af barn dommens lege-
-ceremonie - og ikke at kunstnerisk
arbejde. Der for kan man måske se
sådan på det at ved en erkendelse
af at det er hvad der virkelig fore-
går - ved at acceptere min barnlighed
(som en der og ikke kan afvise hver-
gerne jeg end ville) bevæge jeg mig ud-
over det kunstneriske område (i be-
-ditionel forstand) som jeg jo netop i
så mange år har stræbt at komme
ud af. Den modstand der sætter ind
ved således at præsentere nogle lege-
-tyis objekter kunne friden præge
for at vedkendes barnligheden, var tegn
på at jeg i virkelig heden gik modstand
mod at frilade de kunstneriske
område. Naturligvis er jeg stadig med
modellerne ~~inden for~~ i en vis udspækk-
-ning inden for kunsten, idet min præ-
-sentation af lege leger stadig foretages på
en kunstnerisk basis: farverne, formerne,
hel præsentationens struktur, men det
er alligevel så kendt i forhold til

det objekt is omvendt: legetøj.
Hvorfor opgiver den formmæssige, at det
ikke er rigtig kunst, mig i så høj grad?
Jeg betragter mig af hvor morsomt is har
der, hvor oplyst is er af dette omby-
-de, hvor det ja var mig komplet
lige gyldigt om det er kunst - eller blot
leg.

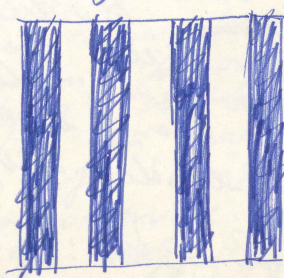
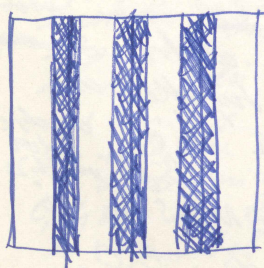
Det er der altså ikke. Det kan ikke
være i forhold til mig selv for som
sagt før is er stærkt tilknyttet til
dette arbejde - det kan kun være i
forhold til omverden - en henseende
til hvad "andre" mener - synes. En
ufrihed - med andre ord. Det kan
kun være fordi is måler dette arbejde
med alt hvad is ved om faktisk
og faktisk kunst - om hvordan den
skal være for at kunne regnes for
kunst. Det er klart i forhold til
en Samfund, en Mondrian - da er
der "kun" legetøj - men uden den
kunsthistoriske forstilling i forhold til
mig selv, helt uden kunst, da er det
(og vil is for en meget væsentlig) en
bestemt af mig selv. Nogle som er
en reel del af mig, men som is
ikke ønsker at acceptere og der for
med alle midler forsøger at destruere.

Jeg vil ikke overkende at jeg, som Kunst-
ner, leger med legetøj - jeg føler det
sammesom en dreng der overraskes i at lege
med dukker - det må han ikke
hvis han vil give sig til at være en ny-
lig dreng - og jeg vil give sig til at være
legetøj hvis jeg vil give sig til at være
en ny Kunstner. I forhold til
mig selv har jeg det, i forhold til
Kunst historien har jeg uret.
Man - det er jo netop denne Kunst-
historie som jeg har skidt og ~~stødt~~
støbt sig på at komme fra af, og
når jeg så endelig er kommet et lille
-lille skridt væk fra den for jeg
dristig samme littede ved og er parat til
at springe tilbage. Hvis jeg accepterer
at jeg leger og Kunst leger - så er jeg
jo ikke Kunstner, så må jeg som-
-tid acceptere at det jeg giver ikke
har betydning for andre end mig
selv, og hvis jeg accepterer det så
jag ikke ~~med~~ forvente at andre
skal interessere sig for mit arbejde
(eller min leg) og have af stor
jag mig for min heder for at
blive accepteret af andre, af om-
-verden d. v. s. Kunstverden - så er

js alone - overladt til mig selv & min
nys med min egen accept af
mig selv - og det er det js ikke
vil. Js vil ikke stille mig selv i
den situation at js drives til at
acceptere mig selv - derfor afviser js
dette arbejde som ikke vorende alvor-
-ligt, dybtindlyt, natl - for at vore
fuldt, chamerende, dekorativt - det er
sikkert det altsom man - man hved
Su ?
Hvis js ikke havde denne ufri-
drang i mig til at blive acceptet
af andre - af verden - ville der jo
intet - absolut intet problem
være med at lave disse modeller,
js ville lave dem & ikke tænke
mere over det.

7-5-74

Strukturskikkens variations-
-muligheder.

Strukturan for-
-unders i for-
-hold til striber-
-nes placering
hvornår den lod-
-rette billedkan-
-lader alene eller
betræket ved hjælp
af striberne.